

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.592

Dosar NR..1149/32/2007

Ședința publică de la 5 X 2009

Președinte: X	- judecător
X	- ju decător
X	- ju decător
X	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice X, în nume propriu și în numele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, împotriva sentinței civile nr.X din 24 X 2008 a Curții de Apel X - Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic X, intimata-reclamantă X S.P.R.L. X -prin administrator judiciar al S.C. X SA reprezentată de X, lipsind recurenta-pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice X și intimata-intervenientă X.II.

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei după care, nemaifiind cereri de formulat, înalta Curte acordă cuvântul părților prezente în raport cu recursul formulat.

Avocatul intimatei-reclamante S.C. „X” SA X susține că prezentul recurs este lipsit de interes, atâta vreme cât motivele de recurs sunt întemeiate pe faptul ca instanța de fond nu s-a pronunțat asupra excepțiilor invocate de către partea pe care o

reprezintă, aceasta fiind singura în drept să formuleze critici pe acest aspect.

Pe fond, solicită respingerea recursului ca refondat și menținerea hotărârii instanței de fond ca fiind temeinicii și legală.

Recurenta Agenția Națională de Administrări; Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestatiilor solicită respingerea excepției lipsei de interes, admiterea recursului și, pe cale de consecință, modificarea sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiate.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele: Prin sentința civilă nr.X din 24.X.2008 Curtea de Apel X a admis acțiunea reclamantei S.C. „X” S.A. astfel cum a fost precizată și formulată, în contradictoriu cu pârâții Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice X - Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii și Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestatiilor și cu administratorul judiciar X; a admis cererea de intervenție formulată de X, în interesul reclamantei; a anulat în parte decizia nr.X din 16.X.2007 a Direcției Generale de soluționare a contestațiilor din cadrul pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală, în ceea ce privește soluționarea contestației S.C. „X” SA referitoare la suma de X lei reprezentând obligații fiscale accesorii aferente debitelor înscrise la masa credcuă, calculate pentru perioada 30.X.2005 - 13.X.2006; a anulat în parte decizia nr.X din 17.X.2007 referitoare la obligațiile plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, emisă de pârâta Direcți.- Generală a Finanțelor Publice X, în ceea ce privește suma de X lei reprezentând obligații fiscale accesorii aferente debitelor înscrise la masa credală, calculate pentru perioada 30.X.2005 - 13.X.2006 și, totodată, a constatat că prin încheierea pronunțată la data de 28.X.2008, instanța a luat act de renunțarea reclamantei la judecata cererii de suspendare a

executării actului administrativ atacat.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut, în esență, că prin sentința civilă nr.X din 28.X.2004 pronunțată de Tribunalul X s-a deschis procedura privind reorganizarea judiciară și falimentul față de S.C. „X” SA, iar prin încheierea pronunțată la data de 8.X 2004 a fost admis planul de reorganizare, de la acea dată reclamanta aflându-se în procedură de reorganizare judiciară.

Prin decizia nr.X din 17.X.2007 pârâta D.G.F.P. X a stabilit în sarcina reclamantei, între altele, obligații de plată accesorii pentru debitele înscrise la masa credală, accesoriile fiind calculate pentru perioada 30.X.2005 - 13.X.2006 și având valoarea totală de X lei.

S.C. X S.A. a formulat contestație împotriva acestei decizii, invocând autoritatea de lucru judecat în raport de sentința civilă nr. X/2007 pronunțată de Judecătorul Sindic.

Prin decizia nr. X/16.X.2007 pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală de soluționare a contestațiilor, soluționând contestația formulată împotriva deciziei nr. X/2007, a respins contestata în ceea ce privește suma de X lei reprezentând accesorii aferente debitelor înscrise în masa credală reținând, în privința excepției, că prin sentința civilă nr. X/2007, pronunțată de judecătorul sindic, s-a respins contestația formulată de Direcția Generală a Finanțelor Publice X cu privire la măsura administratorului judiciar de neînscris în tabloul creditorilor a difet ențelor solicitate prin cererea de completare nr. Rx/15 X 2007, prin urmare, nu există identitate de obiect, în sensul că judecătorul sindic nu s-a pronunțat cu privire la faptul datorării accesoriilor. Pe fond s-a reținut că baza de calcul a accesoriilor în sumă de X lei o reprezintă debite născute anterior deschiderii procedurii de reorganizare judiciară.

X pentru a-și justifica interesul și pentru a susține excepția lipsei calității de creditor a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice X a invocat sentința civilă nr. 867/sind din 22.X.2007 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul 49/F/2005. Prin această sentință s-a luat act că societatea a efectuat în numele X S.C. X S.A. plățile către creditorii bugetari; în privința creditorului Agenția Națională de Administrare Fiscale s-a luat act

de plata în numele debitoarei prin virament bancar și compensare a sumei înscrisă la masa credală în cuantum de Xlei. Ca urmare a plăților, judecătorul sindic a constatat că societatea X s-a subrogat în locul creditorilor bugetari și a dispus efectuarea cuvenitelor modificări în tabloul definitiv al creanțelor.

Instanța de fond a apreciat că autoritatea de lucru judecat, invocată de reclamantă și de intervenientă pe cale de excepție nu există, în cauza nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1201 Cod civil.

Instanța de fond a apreciat că în cauză, este aplicabilă regula *res judicata pro veritate habetur*, care are la bază faptul că o constatare făcută printr-o hotărâre definitivă nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre.

Aplicând cauzei această regulă instanța de fond a constatat că ceea ce a stabilit judecătorul sindic prin sentința civilă nr. X/sind/26.X.2007 a Tribunalului X nu trebuie să fie contrazis.

Prin decizia nr. X/2007 judecătorul sindic s-a pronunțat chiar asupra acestui fapt, respingând contestația creditoarei tocmai pentru motivul că prevederile legale în baza cărora creditoarea a pretins de la debitoare plata accesoriilor " nu mai sunt în vigoare (art. 92 alin. 7 din Legea nr. X/1995) ori nu sunt aplicabile (art. 117 alin. 1 din Codul de procedură fiscală și art. 41 alin. 1 din Legea nr. 85/2006).

Din analiza comparativă a cererii de completare a creanței nr. RX/15.X.2007 și a actelor administrativ fiscale contestate instanța de fond a constatat că pârâtele au invocat aceleași dispoziții legale - respectiv art. 117¹ din Codul de procedură fiscală (devenit art. 118).

Instanța de fond a reținut că accesoriile și garanțiile pe care le avea creditoarea Agenția Națională de Administrare Fiscală față de S.C. X S.A. au trecut asupra Petrochemicals Holding GmbH, inclusiv dreptul de a pretinde accesorii la creanța principală care, pentru creditorul bugetar, sa stins ca efect al plății făcute de X.

împotriva acestei hotărâri pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice X au declarat recurs, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În motivarea recursului se arată că reclamanta a invocat mai multe excepții, printre care și excepția necompetenței materiale de soluționare a cauzei de către instanța de contencios, excepție ce a fost respinsă, în mod corect de instanță.

Se mai susține că instanța a fost investită și cu soluționarea autorității de lucru judecat, cu lipsa calității ce creditor a D.G.F.P. X, precum și cu decăderea D.G.F.P. X din dreptul de a mai calcula accesorii la masa credală, tardivitatea întocmirii și emiterii deciziei de impunere, instanța în mod greșit nu s-a pronunțat asupra lor.

Recurente mai arată că deși instanța reține că nu poate opera autoritatea de lucru judecat, aceasta apreciază că prin sentința pronunțată de judecătorul sindic în dosarul nr.X/sind/2007 s-a soluționat cererea de calcul accesorii.

Recurente apreciază că în mod greșit s-a reținut că în cauză este aplicat principiul *res iudicata pro veritate habetur*.

Recurente consideră că instanța de fond în mod greșit a admis cererea de intervenție formulată de X, în condițiile în care această societate are calitate de creditor în dosarul privind procedura de insolvență și nu-și justifică în nici un fel interesul în cauză.

Se mai arată că singura motivare în cauză este cea reținută de judecătorul sindic prin sentința nr.X/sind/2007 și care nu are aplicabilitate în cauză, acțiunea dedusă judecătii având drept obiect o acțiune în contencios administrativ, instanța fiind ținută să judece legalitatea și temeinicia emiterii deciziilor contestate, în raport cu procedura fiscală.

Inalta Curte, examinând cu prioritate, conform art.137 alin.1 Cod procedură civilă, excepția lipsei de interes a recursului formulată de intimata-reclamantă, constată că aceasta este neîntemeiată pentru considerentele în continuare arătate.

Activitatea judiciară nu poate fi inițiată și întreținută fără justificarea unui interes legitim încălcat.

Literatura de specialitate și practica judiciară au stabilit că interesul reprezintă o condiție generală ce trebuie îndeplinită în cadrul oricărui proces civil, trebuind să fie îndeplinit nu doar cu prilejul promovării acțiunii ci și pe tot parcursul soluționării unei cauze.

Interesul reprezintă folosul practic, material sau moral pe care îl urmărește cel ce investește o instanță de judecată cu o cerere, acesta trebuind a fi legitim, personal, născut și actual.

Or, în cauză, recursul este promovat de păr'te, astfel că înalta Curte va respinge excepția lipsei de interes a recursului.

Examinând cauza și sentința atacată, în raport cu actele și lucrările dosarului, precum și cu dispozițiile legale incidente în cauză, inclusiv cele ale art.304¹ din Codul de procedură civilă, înalta Curte constată că recursul este nefondat, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Prin sentința comercială nr. x/2004, Tribunalul X a dispus deschiderea procedurii reorganizării judiciare a S.C „X” S.A.

Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice X a emis decizia nr. X/2007 prin care au fost calculate accesoriile ale unor debite curente și respectiv accesoriile ale debitelor înscrise la masa credală, pentru perioada 30 X 2005 - 31 X 2006, în cuantum de X lei.

Prin decizia nr. X/2007 a fost desființată Decizia nr. X/2007 pentru suma reprezentând accesoriile ale debitelor curente, fiind respinsă contestația pentru suma de X lei, reprezentând accesoriile ale debitelor înscrise la masa credală, pentru perioada 30 X 2005 - 31 X 2006.

Inalta Curte constată că susținerile și criticile recurentelor sunt neîntemeiate și nu pot fi primite.

Înalta Curte constată că instanța de fond în mod corect a reținut că pârâtele au invocat, în actele administrative atacate, aceleași dispoziții legale, respectiv art. 117¹ din Codul de procedură fiscală (devenit art. 118).

Potrivit acestui text de lege pentru raachitarea obligațiilor bugetare atât înainte cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, debitorul datorează majorări de întârziere și penalități de întârziere conform legii speciale în materie.

Astfel fiind, înalta Curte constată că instanța de fond în mod corect a reținut că după intrarea în vigoare a Legii nr. 85/2006 nu mai pot fi invocate dispozițiile art. 92 alin.7 din Legea nr. 64/1995.

Deci, după abrogarea Legii nr. 64/1995 Direcția Generală a Finanțelor Publice X nu mai avea dreptul să emită, în mod unilateral, decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, în aplicarea procedurii fiscale.

Actele administrative au fost emise pentru stabilirea unor obligații bugetare accesorii prevăzute de art.92 alin.7 din Legea nr.64/1995, după abrogarea acestui act normativ prin Legea nr.85/2006.

În mod corespunzător, art.118 alin.4 din Codul de procedură fiscală, care avea un conținut similar, a fost abrogat prin Ordonanța Guvernului nr.35/2006.

Or, aplicarea în timp a legii este supusă principiului neretroactivității legii și principiului aplicării imediate a legii noi.

În general, normele de procedură sunt de imediată aplicare, în sensul că legea nouă se va aplica nu numai situațiilor juridice care se vor naște, se vor modifica sau se vor stinge după această dată, ci și situațiilor juridice în curs de formare, modificare ori stingere la data intrării ei în vigoare (*facta pendentia*) ori efectelor viitoare ale raporturilor juridice trecute (*factifutur*).

Este adevărat că inițial legiuitorul nu a reglementat expres procedura aplicabilă în cazul obligațiilor fiscale accesorii datorate pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Legii nr.85/2006, neexistând o normă tranzitorie care să privească o situație juridică de genul celei de față, când obligațiile fiscale accesorii datorate conform art.92 alin.7 din Legea nr.64/1995 nu au fost valorificate

printr-un titlu de creanță emis până la data abrogării acelei norme.

Pentru rezolvarea acestui conflict de legi, Curtea consideră că în materia realizării creanțelor unui debitor aflat în curs de reorganizare judiciară, procedura reglementată Legea nr.85/2006 are un caracter special și se aplică cu prioritate în raport cu Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind procedura fiscală, astfel încât autoritatea fiscală nu avea la dispoziție decât calea înscrierii diferentelor de creanță în tabloul creditorilor - procedură pe caro, de altfel, a și urmat-o, anterior emiterii deciziei de impunere.

O confirmare a voinței legiuitorului, în sensul aratat mai sus, o constituie procedura instituită ulterior prin art. II alin.(6) din Ordonanța Guvernului nr.47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar - fiscale, potrivit căroră „în termen ce 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, organele fiscale vor calcula obligațiile fiscale accesorii datorate până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de către contribuabili aflați în stare de insolvență, potrivit art.41 din Lege; nr.85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările ulterioare, și vor depune diligente pentru înscrierea creanțelor în tabelul creditorilor”.

De asemenea, înalta Curte constată că instanței de fond, în mod corect a reținut că în cauză este aplicabilă regula de drept *res iudicata pro veritate habetur*, luând în considerare faptul că judecătorul sindic s-a pronunțat prin sentința civilă nr.X/2007 chiar asupra acestui fapt, astfel că susținerile recurentelor pe acest aspect vor fi respinse.

Înalta Curte constată că instanța de fond în mod corect a apreciat că în cauză nu operează autoritatea de lucru judecat, neexistând tripla identitate de obiect, cauză și părți prevăzută de art. 1201 Cod civil.

Instanța de fond în mod corect a reținut că asupra excepțiilor invocate instanța nu este ținută a se pronunța în mod distinct dat fiind faptul că excepțiile nu vizează acțiunea cu care instanța a fost investită, ci actele administrativ fiscale contestate.

Nici critica privind admiterea cererii de intervenție nu poate fi reținută. Având în vedere faptul că în cazul în care intervenția este introdusă în favoarea unei părți, instanța este obligată să se pronunțe cu privire la încuviințarea ei, în sensul de a o admite sau de a o respinge în fond, deoarece intervenția se judecă, de regulă, odată cu acțiunea principală.

Or, instanța a admis acțiunea reclamantei iar cererea de intervenție a fost formulată în interesul aceste a.

În consecință, pentru considerentele arătate și în conformitate cu dispozițiile art. 312 alin.1 Cod proceduri civilă recursul va fi respins, ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge excepția lipsei de interes.

Respinge recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice X, în nume propriu și în numele Agenției Naționale de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr.X din 24 X 2008 a Curții de Apel X - Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, ca nefondai.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 5 X 2009.

JUDECĂTOR,